

Natuur

Marnix Goossens: Knullig behang

CV

Geboren: 1967, Leeuwarden

Opleiding: Hogeschool voor de Kunsten, Utrecht; Autonome Beeldende Kunst Ateliers, Arnhem; Rijksakademie Amsterdam

Gerepresenteerd door:

Galerie Nouvelles Images, Den Haag

Lopende expositie: 'Yonder' in FOAM, t/m 6 oktober

Haalt inspiratie uit: muziek, vooral de Amerikaanse band Ween

Wil nog graag zien:

Biënnale van Venetië

Website:

www.marnixgoossens.com

DOOR TESSA VERHEUL

"Ik ben vooral gefascineerd door de frictie tussen natuur en surrogaatnatuur. Met name duplicaten van de natuur in alle vormen en maten vind ik inspirerend. In *Yonder*, mijn nieuwe project, heb ik posters en elementen uit interieurs gefotografeerd die een verlangen naar de natuur moeten opwekken. Het viel mij op dat veel decoratieve motieven teruggrijpen op de natuur. Mensen bouwen een huis om zich te beschermen tegen de natuur maar daarna hangen ze het vol met voorbeelden van diezelfde natuur. Dat vind ik een interessant gegeven. Aanvankelijk maakte ik zelfportretten. Ik fotografeerde mezelf in naargeestige interieurs, die een claustrofobisch gevoel oproepen. Rond 1999 ben ik naar buiten gegaan met mijn camera en liet ik het element toeval toe in mijn werk. Ik kon het beeld toen niet langer volledig registreren.

Buiten zag ik allemaal dingen die gecomponeerd leken maar die toch natuurlijk bleken te zijn. Een van de eerste foto's die ik buiten maakte, *Total Loss*, was van een kale appelboom waarin prachtige goudgele appels hingen. Dat was een heel vervreemdend en haast onnatuurlijk beeld. Het roept vragen op: is het geënceneerd? Zijn het nepappels? Ik grijp zelf nooit in maar ga op

zoek naar beelden die door mensen lijken te zijn gecreëerd.

Zo'n vijf jaar geleden gingen me andere dingen opvallen: knullig bloemenbehang in interieurs bijvoorbeeld – net verkeerd geplakt. Ik vond dat aandoenlijk: het interieur als vindplaats van het verlangen naar de natuur. In het toilet van mijn stamkroeg zag ik een tegelwand met bloemmotief. Doordat de hoekige vorm van het toilet, klopte het bloemenpatroon niet helemaal en leek het wel een kubistisch schilderij. In een oud appartement zag ik dat er gewerkt was met tape met houtpatroon. Ik vind dat zulke decoraties zowel schoonheid als tragiek uitstralen: je kunt zien dat iemand zijn best heeft gedaan maar het is ook gedateerd. In mijn foto's toon ik deze elementen niet in hun geheel; de geproduceerde natuurbeelden in de interieurs krijgen daardoor iets abstracts. De serie *Yonder* bevat decoraties uit verschillende woningen. Samen vormen ze een wandeling door een fictief huis. Tijdens het fotograferen van de interieurs viel me ook iets anders op: ramen die een structuur hebben waardoor ze niet meer doorzichtig zijn en privacy bieden. Ik zag zelfs ramen met de structuur van gevlochten riet. Dat laat zien hoe een natuurlijk element ineens heel kunstmatig kan worden. Het reliëf van het raam vervormt het uitzicht op de natuur. De beweging van de natuur achter de structuurramen vond ik fascinerend. Het steeds veranderende beeld kon ik niet vastleggen in een foto en dus besloot ik voor het eerst te filmen en er een video van te maken, *Phantom*, die onderdeel is van *Yonder*." **K**

"HET BLOEMENPATROON LEEK WEL EEN KUBISTISCH SCHILDERIJ"